

דברי הכפר

חופים הם לפעמים

חופים הם לפעמים נעגועים לנחל שאהב.
יש במקומות שלנו נחלי אכזב;
ראיתי פעם חוף
שעזבו הנחל ושכחו
והוא נשאר עם לב שבור של אבנים וחול.
גם האדם יכול
שישאר נטוש ובלי כחות
כמו החוף.

י"ח "ל"ח

(בעקבות הוויכוח המתיש באספותינו בימים אלה...)

מספר 982/4

י' באב תשמ"ו
15.8.86

כפר הנשיא

עלון פנימי
לא לפרסום

ליוניון. דא! !

ח ש ו ב !

לפני כשנתיים קיבל כל חבר דף מהמחשב הכללי של משרד הפנים, ירושלים, עם מס מספר תעודת הזהות שלו, שבו הוסיפו 2 ספרות (אחת בהתחלה ואחת בסוף). החברים התבקשו אז להצמיד דף זה לתעודת הזהות שלהם.

יש הרבה חברים שלא עשו זאת, ולכן נגרמים כיום קשיים גדולים בהוצאת טופס 17 או צילומים בקופת-חולים, כי דורשים היום את מספר הזהות החדש, הכולל 9 ספרות.

כל מי שבזמן האחרון לא החליפו תעודות זהות לדגם החדש (כרטיס פלסטיק), מת-בקשים לגשת ליצחק עדר עם התעודה שבידיהם ועם תמונה אחת, כדי להזמין תעודת זהות חדשה. החלפה זו מבוצעת חינם אין כסף.

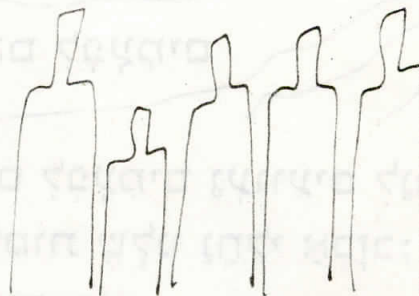
ו ע ו ד מ ה מ ר פ א ה :

(1) מטפלות ומרכזי ענפים מתבקשים להביא את תיקי העזרה הראשונה למרפאה, לבדיקה.

(2) תרופות "כרוניות"

חברים שמקבלים תרופות באופן קבוע מוזמנים למרפאה מיום ב' 18.8 ועד סוף השבוע לקבל את התרופות, שתחולקנה ב"חלון התרופות" בחדר ההמתנה.

להתראות - הצוות

א ס י פ ו ת ש כ א ל ה !

הלו, חברים

שתי אסיפות על נושאים מאוד חשובים לנו ולעתיידנו התקיימו השבוע. ההשתתפות - פי שלושה מהמספר הרגיל. הרגשה טובה. זה איכפת לנו. הפעם היו הרבה צעירים וזה נתן לי הרגשה טובה, כי זה עדיין העתיד שלנו, אבל הרבה יותר העתיד שלכם, ויותר נוח להחליט יחד אתכם, ולא בשבילכם. בואו נגיד שזו התחלה של השתתפות יותר גדולה של צעירים. כל החלטה על קליטה, חדר-האוכל, מקום לענייני חברה ותרבות, ספורט, תקנון הורים - כל מה שיעל פירסמה לקראת האסיפות הבאות - מדבר על עתידכם אתם ולא רק של יותר מבוגרים.

ובקשר לנוחיות באסיפה: לדעתי, השתתפות כזו דורשת אסיפה בחדר-האוכל (לפחות בקיץ. יש מקום (חברים ישבו בחוץ!)), יש אורזר בלי בעיות של כך או לא להפעיל את המזגן... קשה מאוד לשמוע את כולם. אני מאוד רוצה לראות שנתחיל (לנסיון לפחות) עם מיקרופונים. חבר לא חייב לעמוד באמצע האולם, אם לא נוח לו - אפשר לסדר מיקרופונים בשניים-שלושה מקומות או להעביר את המיקרופון. כל מי שקשור לזה - אנא לשים לב לבקשתי.

להתראות באסיפה הבאה

נ ט ע

מה נמצא?

* רציתי לבקש מאננה, שתיתן גם ל"מה נשמע?" לצאת לפגרת קיץ, כי למי יש כוח לכתוב, לשמוע ולקרוא בימים חמים אלה, כאשר כל לילה אנו עסוקים בהתלבטות קשה בנושא ההידרו-אלקטרי?

אבל מתברר שזה לא הולך ו"ההצגה חייבת להימשך"!

* כמו הקונצרטים בכפר בלום, שמשכו הרבה חברים ואורחים מן הבית להזין את אוזניהם ערב ערב, בליל שבת האחרון נהנה קהל "מובחר" מסיפוריה של גינה גלי על הפולקלור הקיבוצי.
מעניין היה לשמוע על ערך "המקלחת הציבורית" באגדות התנועה הקיבוצית, במיוחד כאשר קשורה עם זה קירבתה הנצחית לרפת!

* ברוכים החוזרים לצביה, יוסי ולבנים, שאפשר למצוא אותם שוב בשיכונם על-יד מגרש הכדורסל.
לדינה, מרדכי ומשפחתם נאחל שהות נעימה בפרוייקט הישן למטה, שורה אחת מן הסוף!

* ללן ו. הצלחה רבה בעבודה (הזמנית) החדשה בחדר-האוכל, בינתיים תחת עינה הפ-קוחה של שלי א., אך בעוד שבוע יחליף אותה ג'קי עמר, שגומר את עבודתו (הזמנית) באקונומיה. איך אומרים? "מן הפח אל הפחת"?

* צוות הספרים מן העיר עזב אותנו אחרי שבוע של עבודה קשה והשאיר כאן המון ראשים קצוצים, מתולתלים וצבועים! החזיקי מעמד, ג'וני - אנחנו איתך!

* המתנדבים שלנו אירחו את המתנדבים של עמיעד במועדון ושמעו הרצאה מלהיבה מאיש "אפעל".

* ילדי בית-הספר המקומי עובדים השבוע בכל ענפי המשק.

* בשעה טובה ומוצלחת כיתת "שיכולת" עברה לבית הנעורים. לכל ההורים - חיזקו ואימצו! הם יבואו לבקר.

* כיתת "חרוב" עוברת שיפוצים.

* עזבו אותנו אהרון ואילן כהן, שבילו כאן קיץ משגע.

* ג'ורג', בנה של ליבה, בא לביקור ממושך ונאחל לו התאקלמות מהירה.

* ביום ג' הבא ניפרד מדריו וליאה במסיבה על-יד הבריכה. לא קל יהיה להתרגל לפנים חדשות אחרי שנים כה רבות - ונקווה שכל משפחת בולצ'ונסקי תבוא לבקר לעיתים קרובות.

* הנופשים יוצאים עייפים - וחוזרים שזופים ורעננים, כך בכל אופן זה נראה. הדירות בתל-אביב ובירושלים משמשות אותנו בנאמנות - וכל הכבוד למטפלות בהן.

* ולסיום - נתבקשתי לבשר לכל אוהדי הלול, שהמשלוחים מתחדשים בשבוע הבא - היכונו, היכונו!

שבת שלום ושבוע טוב
א ל ז ה

אויפ'ס...

~~מהלך~~

י מ י - ה ו ל ד ת

17.8. נמרוד אנגלסברג

נועם זיגדן (נכד של ניצן)

18.8. שרה מרקוסון

דריה בילגורי

חן קורנבליט

ידידיה דוארי (נכד)

19.8. אסף סולומון

שרון גולדברג

17.8. צביה ויוסי כץ

אביבה ובני גולדברג

18.8. ג'ויס ורוי אב

20.8. דניאלה רחמני

סער נצר (נכד של חצור)

19.8. דינה ומרדכי ברור

אריאל נוה (נכד של בן-יהודה)

20.8. ציונה ושבי מזרחי

22.8. ראובן גורר

שלומית פרחי

21.8. ורד ומוטי קולקר

עליזה וקווין דויל

23.8. אריאלה הדר

22.8. בתיה וברוס ויטהם

23.8. תמר ומיקי הרמן

כִּיתָת שִׁיבֹולֶת

כשאומרים "כיתת שיבולת" אני מרגישה 9 שנות היסטוריה, כשאומרים "כיתת שיבולת", אני מרגישה אביב, צעירה, שזיכת ואוהבת.

והנה בא היום, כמו הימים האלה, שאתה מתכנן ומחכה להם בחרדה, באי-ודאות, והילדים פרחו מקינם והנה יש להם חדרי-נעורים. ביום שני השבוע עברה עליהם קדחת הניקיון והצחצוח ומירקו ותיכננו וקישטו קירות וקבעו פינות ומחיצות. כולם ביחד וכל אחד לחוד. צעד נוסף לקראת בגרות, לקראת עצמאות. שימחה מעורבת בחרדה. זה כבר לא כמו בבית, לא עם אח או אחות שאוהבים, או שלא כל-כך, וצריך להתמודד וצריך להתרגל.

ובתוך קדחת ההעברה - גם כאן, בתוך הבית, מחליפים חדרים ומסדרים ומתכננים ... מתארגנים מחדש.

נכנסתי לחדרה של ירדנה בתי. הבטתי סביב על הקירות העירומים, המדפים הריקים והרגשתי כל-כך חסר. פרידה ראשונה בתוך סידרה של פרידות בגרות. מנסה לשכנע את עצמי - אשריך שהגעתי. היי גאה!

ואז נופל מבטי על דף נייר שהשאירה בתי ובו אני קוראת את דברי "הנביא"; מבינה שוב, בפעם האלף, את מה שניסה לומר חליל ג'ובראן לפני כיותר ממאה שנה.

ה י ל ד י ם

"ילדיכם אינם ילדיכם"

כי פרי געגועי החיים אל עצמם;

באים המה דרככם אך לא מכם,

חיים עמכם אך אינם שויכים לכם.

תנו לילדכם את אהבתכם אך לא את מחשבותיכם,

כי להם הגיגיהם.

גופם ישכון בביתכם, אך לא נשמתם,

כי נשמתם מסתופפת בבית המחר -

שם לא תוכלו לבוא אף בחלומותיכם.

כי החיים פניהם קדימה, לא אחור והם לא יתרפקו על האתמול.

... וכך הלאה.

האומנם?!

לכם, ילדי קשיבולת" מכל הלב: אהבו את חדריכם, טפחו אותם. טפחו את היחסים החברתיים ביניכם. שימרו על הגחלת, איתה יצאתם מהבית והישארו תמיד ילדינו האהובים והרצויים בבית בכל עת.

מהורה אחת מיני רבים - שושנה ש.

מי אפיקורס? התלנת

כל מי שמצפוננו איננו נקי בקשר להקמת התחנה על גדות הירדן!

לא להא אפי פונה ומבקש: אם עד כה לא ירדת בעצמך לשטח לראות על מה מדובר, אנא - תרד לפני האסיפה הבאה ותשקול ב ע צ מ ך את החסרונות והיתרונות לנוף ולאיזור כולו על-ידי הקמת הפארק, אשר יכלול את התעלה והמאגר של תחנת הכוח.

לפני כשנה התנגדתי להקמת התחנה, היות ולא רציתי לפגוע בנוף ערוץ הירדן. לאחר שירדתי לשם שיניתי את דעתי, כאשר הבנתי שהקטע שלנו ישחנה - מבחינה אסתטית - לא לרעה. ואם כתוצאה מהקמת הפארק, התעלות והמאגר הציבורי יבוא לבקר - יבורר הדבר, ותקוותי שזה גם יהווה פיתוי, לחלק מהמבקרים, לטייל הלאה, דרומה, כ-12 ק"מ דרך ערוץ הירדן האדיר - עד לפארק הבא, פארק הירדן.

אי-לכך אינני פוחד מהפגנה של החברה להגנת הטבע, שלדעתי לא צריכה להתקיים ויש - שוב לדעתי - סיכויים סבירים שלא תתקיים, היות ואין כאן CASE (מקרה, פרשה) אשר מצדיק הפגנה.

"יביאו אוטובוסים מהדרום" לאיזור שבו בונים תחנה הידרו-אלקטרית וכמו-כן פארק, וייתקלו בקבוצה של חברי קיבוץ כפר הנשיא (ומאוד יתכן גם מגדות ומחנייה), אשר יסבירו בלהט ובפירוט, למה הקמת הפרויקט מוצדקת וטובה לעם ישראל. איך ירגישו אנשי הדרום? שרק הם יודעים מה טוב לעמנו?

אז קודם בוא ונחליט באסיפה הבאה לפי המצפון שלנו - וכל אלה אשר עדיין מצ-פונם איננו נקי לגבי הפרויקט - שיצביעו נגד. ואם האסיפה תחליט בחיוב - ואני סבור שכן יקרה, מכיוון שהנזק לטבע איננו חד-משמעי בכלל וניצול אוצרות טבע בצורה חיונית זוהי מצווה - אז עלינו לפעול שלא תהיה שום הפגנה.

עלינו להפעיל את מוסדות התנועה הקיבוצית; מוסדות האיזור ומינהלת הכנרת; עלינו ליצור קשר, פעם נוספת, עם מזכירות החברה להגנת הטבע, ואולי אפילו לדרוש זכות לבוא לכנס של הארגון הוולונטרי הזה - על-מנת להציג לפני החברים מן השורה את עמדתנו המוצדקת. ואז - אני סבור - לא יהיה צורך להביא אוטובוסים מן הדרום

הערה אחרונה: באסיפה יאיר הזהיר אותנו שרשות שמורות הטבע עלולה לנצל אותנו כמנוף להקמת הפארק ותכריח אותנו להשקיע בו. אז שיהיה ברור - לדעתי כפר הנשיא יכולה להשתתף בהקמת הפארק, ואין לי ספק שמהרווחים הצפויים מייצור החשמל נוכל להרשות לעצמנו לתמוך באותו פארק, שאם רק נרצה בכך, גם יוכל לתת עבודה ופרנסה לחברי כפר הנשיא - ולמשקים נוספים.

ולכל החברים אשר עניין הירדן והטבע כל כך חשוב להם - ואנו יכולים להתגאות בכך שבחברתנו יש לנו קבוצה חזקה כזאת - אם נחליט בחיוב, אז מיד לאחר ההחלטה בואו נתלכד כולנו לעשות מהתחנה והאיזור שלה פרויקט, שאף אחד מאיתנו לעולם לא יתבייש בו.

ק ו ל י ן

נ ר - ז י כ ר ו ן

י"ז באב - מר יהודה ברנשטיין

ואז... עכשיו

תודה לרזי שהבהיר קצת יותר את הנושא. עכשיו לפחות ניתנת לי ההזדמנות להגיב לגופו של עניין.

כפי שאני קורא בין השורות, הסדנא היא בסך-הכל כיסוי אלגנטי לעוד פעולה של מערכת ה"אסט", אשר רזי שבוזי בה. אילו אותו גורם היה מציע סדנא לסידור פרחים, אין לי ספק שרזי וחבריו היו תומכים בו באותה התלהבות! וכמו כן כל נושא אחר (כגון חגורות בטיחות וכו'). ונוסף על כך, אילו גורם אחר היה מציע את שירותיו באותו נושא, לא היינו עדים לאותה התלהבות ע"י אותה קבוצת חברים (ראה מודעה למטה).

ועוד נקודה, ובזה אני מאשים את המזכירות: אילו נושא זה היה כה חשוב ומועיל לחברים (וכפי שהוא מוצג, הוא די חיוני להתייעלות לכל החברה בכל התחומים), מדוע המזכירות לא ראתה לנכון לקחת על עצמה את הנושא (או לפחות להעבירו לוועדת תרבות, ועדת כוח-אדם או ועדת חברה) ולהגיש אותו לכל החברים - כמו סרט שבועי, מסיבות, פעילויות עיוניות או תרבותיות וכו'... חינם אין כסף?!

ולסיום - רזי, מספיק צרות וויכוחים היו בחברה בנושא ה"אסט" שגרמו להתהוות הרוחות ולפירוד. אנא, רד מהנושא! סע בשלום כאוות נפשך, אבל פה בבית "תן לכלבים מנמנים להמשיך לשכב"!

י ו ם ע י ו ן *

הנושא: ניהול זמן והשגת יעדים

אם אינך יודע מה לעשות, מתי לעשות ואיך לעשות כדי שזמנך ינוצל כראוי, בוא לסדנת הרצאות זו, המאורגנת ע"י התק"ם!

הכניסה חופשית!

(* מוקדש לרבקה שר, שושי קרופרו, גדי עמית, דליה בוסקילה ורזי בוסקילה)

הינן עבין צ'אן...

אזהרה

טור זה, שפופולריותו הולכת וגדלה - הצטרפו עוד אחד וחצי חברים לשני הקור-אים הקבועים שמוכנים להודות שהם נהנים מקריאת "הינן" - יוקדש הפעם כולו לשתיה האסיפות האחרונות לתחנה ההידרו-אלקטרית. מי ש"נשבר לו" מן הדיון, מתבקש לעבור לחלק ההיתולי של העלון: ימי ההולדת ו"לתשומת לבך". מה שמופיע להלן אינו מתאים לבני הנוער, ובמיוחד למעטים שיודעים לקרוא. משרד הבריאות מזהיר שחומר זה מהווה סכנה לבריאות.

סיפורה המוצלח של תחנה חלוצית

אחרי מאבק דרמטי באסיפה החמישית, שנמשכה גם אחרי "פסוקו של יום", הוחלט להקים תחנה הידרו-אלקטרית. בהצבעה הצביעו 40 בעד, 39 נגד ו-50 נמנעו, ורק הודות לחבר יוסקה בלבולי, שאמר "רוב של אחד זה רוב" הצליחו לסיים את הדיונים לפני "הימים הנוראים".

מיד ניגשו לשכור את שירותיו של עו"ד גמליאל הון-כספי, כדי שלא יבלבלו את קברניטי הכלכלה של הקיבוץ. בעד עבודתו של עו"ד הון-כספי שילמו \$ 200,000 - סכום הנחשב כנמוך יחסית, בהתחשב בעובדה שהעו"ד המפורסם דחה בקשת ח"כ יצחק שמיר, שייצג אותו במשפט השב"כ, המערך וכל אוהבי הערבים.

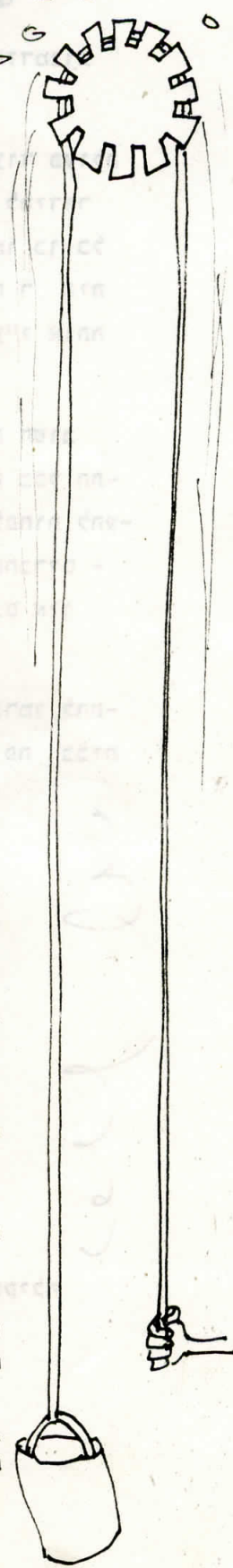
למרות שהחברה להגנת הטבע הצליחה לעכב את התחלת העבודה במשך שלוש וחצי שנים, עלה ביד הקיבוץ לגשת לבניית התחנה ההידרו-אלקטרית, הודות לסיועו של שר התעשייה-המשפטים-והביטחון ח"כ אריאל שרון, שאמר: "כשקיבוץ הופך לחלוץ ביוזמה פרטית, יש לעודד אותו". התכנון האדריכלי הופקד בידי האדריכלים סלבדור אגמי ופבלו תומר-קיו, שהצליחו להפוך בניין טחנה פונקציונלי למבצר הרודיאני, שהוסיף לנוף ולטבע (התכנון עלה חצי מליון דולר). הסכם בנייה והפעלה תחילתית בנוסח Turn-coal נחתם עם חברה יפנית מפורסמת, חראקירי-נינג'ה, תמורת סכום פעוט של 2.995 מליון דולר. לצערם של גורמי הכלכלה בקיבוץ לא הצליח עו"ד הון-כספי להוציא סעיף אחרון בחוזה "סכום זה של 2.995 מליון דולר אינו כולל תיקונים או נזקים שיגרמו ע"י אסונות טבע או מעשי חבלה בידי אדם".

התחנה, יחד עם כביש הגישה, אגם השקיעה, עבודה קוסמטית לנוף ("להיטיב עם הטבע", כמו שאמר ארידור ביום חנוכת המפעל) נפתחו בקיץ 1996 - "כדיוק בתאריך שקבענו", כמו שהתבטא מרכז המשק הצעיר של הקיבוץ, גיל ארמפיט. התחנה הופעלה ע"י חמישה מהנדסי חשמל מכפרי המיעוטים ועבדה בצורה סדירה במשך חמישה חודשים (רווח נקי של \$200), כאשר התמוטטה הסוללה התומכת את אגם השקיעה בצד מזרח (רעידת אדמה בעוצמת 7.5 בסולם ריכטר). "לא אמרו לנו שיש רעידות אדמה כאלו", אמר מנכ"ל חברת חראקירי-נינג'ה. הקיבוץ זכה במשפט הודות לעו"ד גבריאל הון-כספי (תמורת \$ 300,000) ובקיץ 1997 הופעלה התחנה שנית. באביב 1998 התקלקלו הטורבינות ("מה יש, ביפן אין לנו בוך כמו שיש לכם בישראל"). הקיבוץ זכה במשפט הודות לעו"ד הון-כספו (\$ 500,000), שהביא את טענות הקיבוץ בפני בית המשפט הבין-לאומי בהאג (\$ 100,000 הוצאות נסיעה).

התיקונים היו מסובכים ונמשכו עד חורף 1999. התחנה נחנכה שוב בנוכחות שלושים הוותיקים האחרונים של הקיבוץ.

שנת 2000 היתה, כזכור, שנת מזג-אוויר קיצוני: בצורת שלא זכרו כמוה בארץ מאז ירידת בני יעקב למצרים בשנת 1500 לפה"ס. ופתאום מכול שלא זכרו בארץ מאז נח - 500 מ"מ גשם ביום במשך שבועיים. הסוללה, כביש הגישה והטורבינות הגיעו עד לים המלח.

בשנת 2001 חזר הקיבוץ לעבודת כפיים ולהפתעת כולם הצליח להתפרנס בכבוד. תם גל העזיבות שפקד את הקיבוץ ואפילו חזרו אליו עשרים צעירים, שניסו להקים קיבוץ בשם "פורצי הדרך".

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

סיכם המוח הכלכלי שיזם את התוכנית: "קשה לשחק פוקר עם הקב"ה". בשנת 2002 הוא חזר בתשובה.

דמוקרטיה אמיתית או עממית?

בארצות מעבר למסך-הברזל יש להם פטנט מצויין: המנהיגים מחליטים; המפלגה הקומוניסטית מבצעת; העם מצביע ב-99.9% בעד המפלגה בבחירות חופשיות ודמוקרטיות. אם יש שגיאות, המנהיגים דואגים שהאחרים - סוכנים חשאים של האימפריאליזם המערבי - ייענשו בסיביר או בשיקום הכור האטומי בצ'רנוביל. בארצות הדמוקרטיות השיטה הדמוקרטית, בה כל אחד יכול לבקר ולהשתתף בהחלטות, היא בזבזנית ובלתי מועילה.

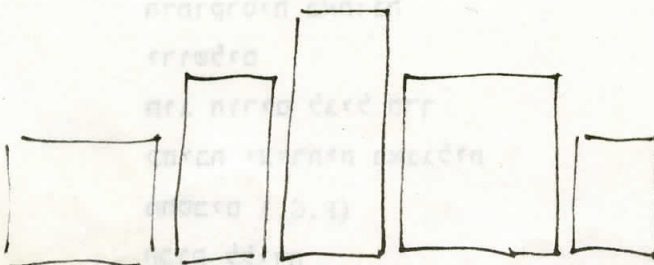
אם נעבור מן המאקרו אל המיקרו, כמו שנוהג לומר אחד המוחות המבריקים של הקיבוץ, נבין שאסיפות הן בזבוז זמן מוחלט. יש לתת אמון במנהיגינו, שיתכננו ויבנו ויחליטו מה טוב בשבילנו. אם נעשה כך, נקבל את תמורתנו באולמי-ספורט, בחדר-אוכל ממוזג, מזוגג, מחומם; במגרש מרגוע וגולף, כדורת, מרוצי סוסים... ואולם התכנסות שבו ניתן יהיה להציג סרטים, הצגות, קונצרטים ולקיים כנסים ומפגשי כיתות. כל הדיונים על מה ולמה, שנעשים ע"י חברים מן השורה, הם סתם הפרעה לסדר הטוב וחוסר אמון באלה שבחרנו בהם. ברור שהאיש הפשוט לא מבין בדברי המהנדסים, שלא מסכימים זה עם זה. יש להשאיר את הכול בידי אלה שאולי לא יודעים יותר, אבל נבחרו להיות שליחי הציבור.

לעזאזל עם האידיאלים

כשאמרתי לאבי שאני רוצה לעזור להקים מדינה יהודית ולחיות בחברה שוויונית, הקיבוץ, בה יתפרנסו מעמל כפיים - הוא צחק ואמר לי: "בני, אידיאלים הם רק לצעירים. האדם המבוגר חייב לחיות במציאות מכוערת יותר". שיחה זו, שהיתה ביני לבין אבי, התקיימה לפני המון שנים, אבל למרות שבינתיים אבי נפטר ולי נותרו שערות שיבה - עודנה נמשכת אותה שיחה שלי עם אבי. אני ממשיך לומר לו, שאני מאמין באידיאלים שהיו לי בתור נער, שאני ציוני וסוציאליסט ומאמין בקהילה יהודית ששמה קיבוץ, ואבי עדיין צוחק לי ואומר: "אמנם אני חייב להודות שהנך דבק באידיאלים שלך, בני, אבל חבריך - או רבים מהם - מעדיפים את הרווח הקל, החומרנות, הנוחיות, ולא מבינים שדוגמתם משחיתה. אחרי מי ילכו בני הקיבוץ - אחרי האידיאלים או אחרי החומרנות?"

מי שחי בקיבוץ, שראוי לשמו כחברה שוויונית מיוחדת, עושה זאת מתוך בחירה חופשית, מפני שהוא מאמין באורח-חיים מיוחד. פרופ' אניטה שפירה פוסקת, שהקיבוץ נדל להיות חברה ייחודית וחלוצית. אם היא צודקת, מי אשם?

א ר ל ק

את העלון הזה
ערכה והדפיסה רות גלעדי
עיטרה - עפרה

חוליות אזוריים דהוולריים

בתום החוגים, בתחילת חודש נובמבר, שוב תתחיל הפעילות של ההתארגנות האזור-רית, שבמרכזה מתנ"ס ראש-פינה. כצל הצמצומים של המשקים ביחס לתל-חי ולאור ההצלחה של השנה שעברה הורחב מיגוון האפשרויות בתחום נושאי הלימוד. כן הצטרף, בשעה טובה, יישוב נוסף למשפחת ההתארגנות האזורית - שכנו בצפון-מערב - קיבוץ מחניים, ועתה הגיע מספר היישובים בהתארגנות לארבעה: ראש-פינה, כפר הנשיא, עמיעד ומחניים. כמובן, עם תוספת מספר הלומדים נוספו גם במידה רבה, כוחות הוראה וחוגים.

השנה ישנה תוכנית לקיים כ-35 חוגים (ראה להלן) - עיוניים ויצירתיים, שיתקיימו בשעות אחרי-הצהריים והערב בכל יישובי ההתארגנות. קרוב לוודאי שהשנה החוגים יתאימו לרוב הגדול של אוכלוסיית ההתארגנות.

בחודש ספטמבר תופיע חוברת מטעם ההתארגנות, בה יפורטו כל החוגים. הפרטים יכללו שמות המנחים, מענים, מועדים ומחירים. ההרשמה תתקיים במשך אותה תקופה ותסתיים ב-25 בספטמבר. הודעה תבוא בהמשך.

בברכת קמח - וגם תורה -

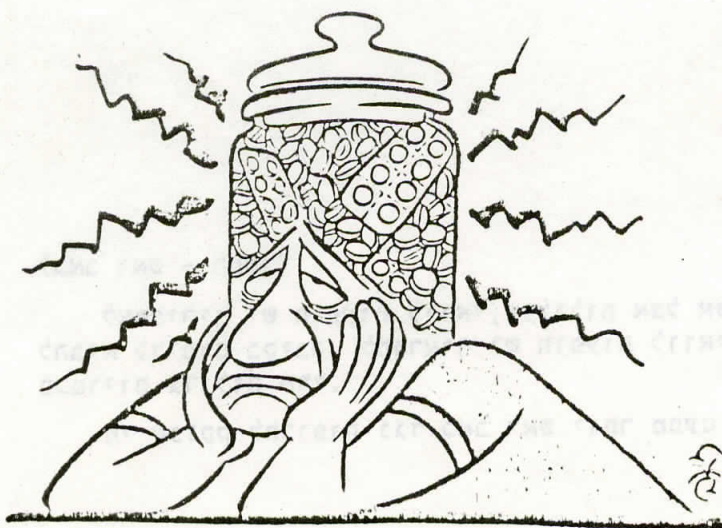
אריה וולפין

חוגים ליצירה ולכילוי

צילום
קרמיקה
שח
אריגה
ריקודי-עם
מחול אירובי
סנפלינג
תפירה - מתחילים
תפירה - מתקדמים
ציור
פנטומימה
טלאים
ברידג'
גננות
ריקמה

חוגים עיוניים

אנגלית - מתחילים
אנגלית - טכנית
צרפתית
ערבית
ספרות
תנ"ך
פסיכולוגיה (באנגלית)
ידיעת אזורנו
תורשה
הדמוקרטיה באתונה
ירושלים
חוג הורים לגיל הרך
כתיבה יצירתית באנגלית
מחשבים (P.C.)
הכנה ללידה

כאב ראש מרוב כדורים

נגד כאב ראש....

כואב הראש, או השיניים, כאבי גב, מחזור (לנשים בלבד) ועוד מיחושים - לוקחים כדור. לא חשוב השם, בכולם יש, פחות או יותר, אותם חומרים כימיים. העיקר שהכאב יעבור.

אפשר לקבל כאב ראש רק מכמות התכשירים נגד כאב, שמצויה בשוק. והפעם התרכזנו רק בתכשירים מתוצרת כחול-לבן. כמה חברות גדולות וידועות וגם קטנות ולא ידועות מייצרות תכשירים נגד כאבי ראש.

נכון, לרוב מקבלים את הכדורים לפי מירשם רופא של קופת חולים. אבל לא תמיד. לפעמים קופצים לבית-מרקחת וקונים תרופה מבלי להזדקק לקופת חולים ארוכת-התור. ואז, כשמשלמים, כדאי לבדוק בשביל מה. מסתבר שבעד אותה הגברת ואותה אדרת - משלמים אחרת....

כמעט כל טבלית נגד כאבי ראש שניתן לקנות ללא מירשם רופא מכילה אותם מרכיבים: אספירין, פרצטמול וקודאין.

האספירין מקל כאבים, מוריד חום ודלקת. הפרצטמול מחליש כאבים ומוריד חום, אך אינו משפיע על דלקות, והקודאין הוא מחליש כאב ממשפחת המורפינים ומותר להכניסו לטבליות רק בכמות מיזערית. בדרך כלל אפשר למצוא את הקודאין כתוספת לכדורים המכילים את שני המרכיבים האחרים.

היצרנים מצליחי לייצר שפע של תרופות, כולן ממיבחר קטן של מרכיבים, על-ידי צירופים שונים של החומרים במינונים ביחסים שונים. אף כי ההשפעה על הכאבים זהה של התרופות הבסיסיות, הרי כל אדם מוצא את התרופה שלדעתו מסייעת לו יותר מאחרות.

הכמות הבסיסית של תרופה היא 600 מ"ג אספירין או 1000 מ"ג פרצטמול, וההשפעה שלהם בהקלת כאבים - זהה. הוספת מעט קודאין נועדה לחזק את ההשפעה של הקלת כאב, אבל רופאים רבים ממליצים להשתמש בכדורים בעלי מרכיב אחד, כשהדבר ניתן.

ביטאון הצרכנים הבריטי "וויץ" מצא, כי בבריטניה בכשליש מן הטבליות נמצא גם קפאין. חומר מעורר זה נועד להקל על מצב הרוח הרע, המתלווה לכאב ראש או לכאבים אחרים. אולם הכמות של קפאין שיש בכוס קפה או בכוס תה גדולה פי כמה מאשר בכמות התרופה שיש בטבלית. אם בטבלית יש 10-50 מ"ג קפאין, הרי בכוס קפה יש בין 60 ל-100 מ"ג....

טבלית משפיעה על כאב ראש בתוך 20-30 דקות. טבלית מסיסה, וכל חומר מסיס, עשויים להחיש מעט את התהליך ולקצר את משך כאב הראש. השפעת התרופה פגה כעבור ארבע שעות. רכיב אחר, איבופרופן, משפיע למשך כשש שעות.

(כאב ראש - המשך)

לאספירין יש תופעות לוואי, שעלולות אצל אנשים רגישים, במקרים מסויימים, להביא לדימום בקיבה. לקודאין יש תופעות לוואי חמורות יותר, אם לוקחים אותו בכמויות גדולות מדי.

מי שנזקק לתרופות נגד כאב ראש יותר מפעם בשבוע - כדאי שיפנה לרופא.
(מתוך מאמר ב"מעריב" 1.8.86)

בַּיִת חֲדָשׁוֹת הַמִּרְפָּא

אתם מרגישים טוב? מצב-רוח מרומם? סקרנים?

מוכנה לספק חדשות מהמרפאה.

עברו להם 30 יום מאז התחלנו לעבוד, נעמי ואני. הקושי הראשון - להכיר את כולם וזה לא קל: ג'ים, ג'ף, ג'ו; פם, פלמה, גב' ברגמן וכו'. אלה שלא הזכרתי - אתכם הסליחה, בוודאי שכחתי. וזה קורה עדיין.

הקושי השני - לענות על ציפיות, שאלות ומשאלות ובו בזמן להסתגל לסדרי חיי היום-יום - למי פונים בבעיה זו או אחרת ומתי; לסמן כביסה - זו ממש תורה, התגברנו. לא להיפגע כאשר חבר רוצה לדעת מתי המרפאה פתוחה ושואל אותי "מתי את פתוחה?" אלא לקבל זאת בהומור. דרך אגב, המרפאה פתוחה בשעות קבועות - ראה על לוח המודעות.

החרדה הגדולה דווקא - להיות תורנית בפעם הראשונה, כשהמלווה שלך הוא הטלפון האלחוטי גם בלילה. גם זה מאחורינו. ולבסוף, תודה לכל המלווים אותנו על הסבלנות, הסובלנות - מקווה לא לאכזב. אותך, נטע, לא שכחנו, מה דעתנו עליך את יודעת. אם אתם רואים את האחות מחייכת ושומעים צחוק מתוך המרפאה - זה לא סתם, זה בזכותכם.

ג'ניה שני

תזכורת, עדכונים, הבהרות וכו'

1. ראשית הנני מזכיר לכל החברים והחברות, שבשעה 20:00, יום א' - 17.8.86, תתחיל המהפכה הבולשביקית, דהיינו - סדור תחבורה דרך הטלפון.
2. הכלל הוא שהסדור יערך דרך הטלפון, אולם, כל מה שקדם לו נשאר בעינו, כלומר - נמשיך לרשום בספר, כרגיל, ובעצם - מלבד הפניה בטלפון, (שממילא קיימת בדלת האחורית), שום דבר לא השתנה, אפשר אפילו לעמוד בתור לסידור, אם למישהו יש חשק, רק שהפעם לא תהיה לו קדימות.
3. אם אתה יושב, בצפרניים מכוססות, אחרי שחייגת "נודניק", ושום דבר לא קורה, אל תכנס לפניקה, ואל תבוא אלי בצעקות הסטריות, כי אני ממילא לא מבין כלום בכל החוטים האלה. לחלופין, תוכל להרגע על ידי שפיכת מי שופכין על ראשך, ואם גם זה לא עזר, פשוט תותר על הרכב, ממילא לא מגיע לך.
4. לדבר - קצר ולעניין (משימה בלתי אפשרית).
5. קרא את הכל מהתחלה עד הסוף, ואחרי כן, מהסוף להתחלה.

להת' בחורבן

אילן

נכחו: יעל ש', שאולה א', גרשי א', מקס מ', גדי ע', דודו פ'.
נעדרו: מיכאל ד', ג'וני פ', ישראל א'.

1. שנוי בקביעת מעמדו של הנרי בן יהודה, בתקופת שהותו בחו"ל. (מוזמין: אוסי א')

האסיפה אישרה למשפחת בן יהודה שנת חופש. בפועל, יצא הנרי כקניין מטעם - "הבונים צנרת". נשמעה בקשתו של הנרי, באמצעות יעל ש', לשנוי מעמדו, והפיכתו לשליחות עבודה. המזכירות הסכימה לשנות את המעמד.

2. מיקי ודורית חייט.

יעל הציעה לדון על חזרתם ומעמדם במזכירות, כדי להבהיר דברים שקרו במשך חמש-שנות שהותם מחוץ לקבוצה. נמסר שמיקי ביקר כאן לפני כמה ימים, ונוצר קשר בינו לבין מרכז ועדת הקליטה, מרכזת ועדת השיכון, מרכזת ועדת הבריאות ומרכזת ביה"ס המקומי, בקשר לחזרתם. מיקי התפלא שהוא עדיין מוגדר כחבר, והבהיר שהיה חבר שנה וחצי, בזמנו, ביקש שנת חופש - לו ולמשפחתו - ובדרום אפריקה נתגלה להם הצורך בטיפולים מתמשכים לאורי - בנם הבכור. המזכירות שמעה, שועדת הקליטה מוכנה לקחת על עצמה את קליטתם המחודשת, והציעה שיחזרו לתקופת מועמדות חדשה.

3. ועדת הצעות.

המזכירות תביא בפני האסיפה את הצעותיה לועדת ההצעות: אנג'ל קוניגס, וטוטסי עמר.

4. חוג ארכיאולוגיה בכפר הנשיא. (מוזמנים: טומי ע', זאבי נ', ג'ו ס', מרקי מ')

החברים סיפרו על החוג, המונה כ- 9 חברים, והקיים כבר שמונה שנים. מטרתו - לסקר את איזור הקבוץ, שמשמעו - גלוי, רישום, צילום ודיווח על האתרים הקיימים פה, מאז היות האדם. לפני כארבע שנים נכנסו גורמי חוץ לתמונה, ובמשך כל העת נשמר הקשר עם אגף העתיקות של מדינת ישראל. צבי אילן ממרכז הארץ, ועמנואל דמתי מצפת, הם שני ארכיאולוגים המעוניינים להמשיך לחשוף אתרים בעזרת החוג. מספר פעמים בשנה מתקיימת בעזרתם עונת חפירה, אשר יש לתאמה - לעיתים - עם צה"ל, וחברי החוג יוצאים גם בשבתות להמשיך פעולה. לאחרונה, החלו לרכז ממצאים בפארק. המזכירות שמעה וברכה על העשייה, והציעה להכניס את הפעילות למסגרת תקציבית, לקראת שנת התקציבים הבאה. כמו כן, קבעה המזכירות שעל החוג להתמסד, לקבוע לעצמו מרכז ושיש להקציב לכך ימים, דרך ועדת כח אדם, בתכנון שנתי מראש.

5. בקשת טומי עמית ל3/4 שנת חופש. (מוזמין: טומי ע')

טומי גולל ספור ארוך, על שטחי התענינותו - ארכיאולוגיה מעשית ברדיוס קרוב לקבוץ, גאולוגיה בעזרת שלושה קורסים של האוניברסיטה הפתוחה, הדרכת טיולים וחקירת חיי הבדואים - תושבי טובא וזנגריה. כל אלה ונוספים, הם אבני יסוד לעבודה בכתב על תולדות האזור הקרוב, שלא נחקר כראוי - מעולם.

בנסיעתו, מתכוון טומי לבדוק ארכיונים בבריטניה על תולדות הבדואים, ולהמשיך להוראי, שהוא אזור מתאים לחקירת הרי געש - נושא שחקר גם באזורנו. טומי מעוניין לצאת לקראת סוף השנה האזרחית, ולחזור לקראת מועד בר המצווה של יותם. המזכירות תמכה, ויש עדיין לתאם זאת עם ועדת כח אדם.

NEWS PAGE

14th August, 1986

Dear Parents;

Hello again! What is happening around K.H. this week? Well, here are the printable things...!

First, a really warm welcome back to Tzviah, Yossi and the children. Mrs. Burman, Renee and Michael, we all share in your happiness! We all wish the Katz family an easy re-absorption into life here in the meshek.

The children of "Shibolet", like Dror, Ran Katz, Mayah -- the early teenagers -- have moved out of their parents' houses and gone across to their very own quarters, near the basketball pitch. Needless to say, there are lots of mixed feelings for all of the parents (and probably the children too although they wouldn't admit to it!) but personally, I think it's the best thing in the long run.

Libah's son George is staying here in the meshek for an extended visit. We would like to wish him all the best and hope he finds his stay a pleasant one.

Next Tuesday, we shall be parting from Dario, Leah and the children. They won't be living far from here so let's hope we'll meet again socially. It won't be easy for us to get used to a new face (and a new accent!). Good Luck, Mishpachat Bolchinsky! We'll miss you.

Len Weintraub will be taking over from Jackie as from next week in the "economiah" (the back kitchen???)

That's all for now.

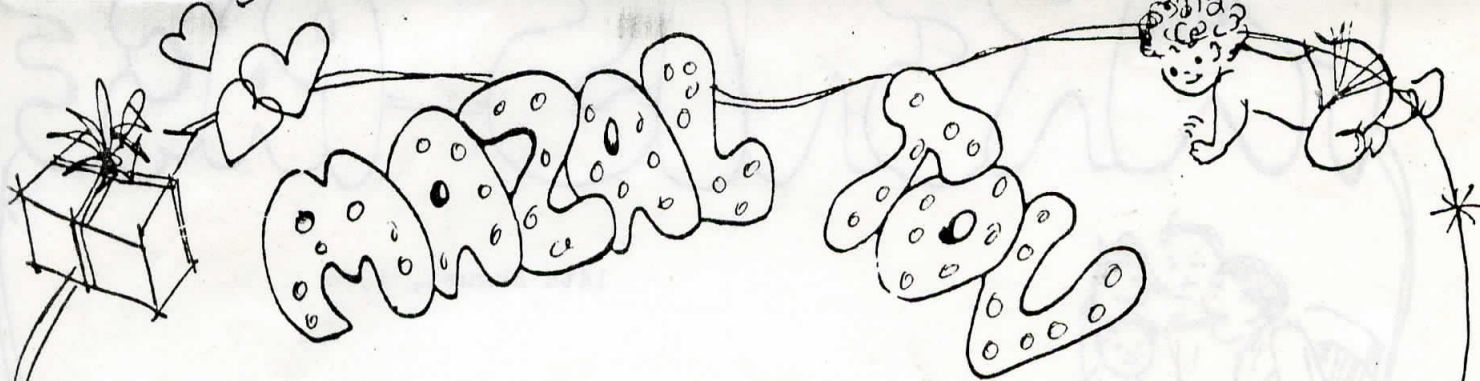
Shabat Shalom,

Edna

SHALOM DARIO!!
"Erev Chevrat"
19th August
at the pool

Mr. Yehudah Bernstein
AKA 5'

Many Happy Returns of the Day to:-

Norman Engelsberg
Noam Zigdan (Nitzan)
on the 17th August.

Sarah Marcuson
Dariah Bilgory
Chen Kornblitt
Yedidiah Do'ari
on the 18th August.

*Assaf Solomon
Sharon Goldberg
on the 19th August.

Happy Anniversary to:-

Tzviah & Yossi Katz
Aviva & Benny Goldberg
(17th August)

Dinah & Mordecai Broer
(19th August)

Vered (Hadar) & Motti Kolkar
Aliza (Chatzor) & Kevin Doyle
(21st August)

Daniella Rachmani
Sa'ar Netzer (Chatzor)
Ariel Naveh (Ben Yehudah)
on the 20th August.

Re'uven Guter
Shlomit Parchi
on the 22nd August.

Ariella Hadar
on the 23rd August.

Joyce & Roy Abb
(18th August)

Tzionah & Shabbi Mizrachi
(20th August)

Batya & Bruce Witham
(22nd August)

Tamar & Mickey Herman
(23rd August)

